

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 745

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 octombrie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 249 din 17 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 privind reglementarea unor măsuri de asigurare a fondurilor necesare în vederea furnizării energiei termice și a gazelor naturale pentru populație, aprobată și modificată prin Legea nr. 84/2002.....	1-4			
Decizia nr. 251 din 17 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare.....	4-5			
Decizia nr. 252 din 17 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	6-7			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		440.	— Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Regulamentului pentru autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale și a Regulamentului pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.....	8-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI				
		18.	— Norme privind registrul bancar și registrul organizațiilor cooperatiste de credit.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 249 din 17 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 privind reglementarea unor măsuri de asigurare a fondurilor necesare în vederea furnizării energiei termice și a gazelor naturale pentru populație, aprobată și modificată prin Legea nr. 84/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onedil” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 93/2002 al Judecătorei Onești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, sub aspectul încălcării art. 41 alin. (2) din Constituție. Se arată că prevederile art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție nu sunt incidente în cauză, în condițiile în care acestea vizează

ordonanțele simple emise pe baza unei legi speciale de abilitare, iar nu ordonanțele de urgență, emise în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție. Totodată se consideră că dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 sunt în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. f) privind crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 93/2002, **Judecătoria Onești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onedil” — S.A. din Onești în cauza având ca obiect soluționarea plângerii împotriva sancțiunii contravenționale aplicate de Garda Financiară — Secția Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 contravin prevederilor art. 41 alin. (2), art. 49, art. 107 alin. (1) și (3), art. 114 alin. (4), art. 134 alin. (1) și (2) și ale art. 135 alin. (1), (2) și (6) din Constituție. În argumentarea acestor susțineri, arată, în esență, că, în cazul societăților comerciale cu capital integral privat, „aplicarea dispozițiilor legale criticate restrânge, în mod nejustificat, exercițiul dreptului de proprietate, al dreptului de a contracta liber și împiedică distribuitorii de energie termică să-și păstreze raporturile contractuale angajate anterior, stabilind alte modalități de plată, restrictive”. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că nu a fost adoptată o lege de abilitare a Guvernului pentru a emite această ordonanță de urgență. Totodată nu a existat cazul excepțional care să justifice emiterea ordonanței de urgență. În final, arată că nu există dovada depunerii ordonanței de urgență la Parlament spre aprobare, „ceea ce contravine recomandării făcute în Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 15 ianuarie 1998”.

Judecătoria Onești consideră că emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2001 „a fost impusă de necesitatea prevenirii unor blocaje financiare care să afecteze furnizarea energiei termice către populație în pragul iernii, iar dispozițiile acestei ordonanțe nu încalcă nici una dintre prevederile constituționale invocate de autorul excepției”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată sub toate aspectele criticate, întrucât dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2001 nu contravin nici uneia dintre prevederile constituționale invocate de autorul excepției. În acest sens, se arată că ordonanța de urgență criticată „nu numai că nu afectează libertatea contractuală și relațiile ce decurg din aceasta, dar impune agenților economici producători și distribuitori de energie termică un comportament care implică depunerea de eforturi suplimentare pentru prevenirea și evitarea unor posibile blocaje financiare”. Mai arată că susținerea autorului excepției cu privire la încălcarea principiului egalității în fața legii, fără a indica textul constituțional care îl reglementează, nu este relevantă, deoarece acest principiu este „aplicabil cetățenilor și nu societăților comerciale”. Nici încălcarea prevederilor art. 49

din Constituție nu se poate reține, acest text constituțional „fiind aplicabil doar în ipoteza restrângerii unor drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor”. De asemenea, prevederile art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție nu sunt incidente în cauză, acestea vizând ordonanțele simple emise pe baza unei legi speciale de abilitare, iar nu ordonanțele de urgență emise în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție. Potrivit punctului de vedere al președintelui Camerei Deputaților, emiterea ordonanței de urgență criticate „a fost determinată de necesitatea evitării de urgență a producerii unor blocaje financiare care să afecteze furnizarea energiei termice către populație, situație care s-ar fi putut repeta de la un an la altul”. În aceste condiții, obligația creării unor conturi tip „Escrow” privește atât producătorii, cât și distribuitorii de energie termică, „dar nu limitează libertatea acestora de a-și alege societatea bancară, deci nu se încalcă cerințele economiei de piață în ceea ce privește libertatea contractuală”, iar reglementarea legală adoptată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 „corespunde îndatoririi statului, ca stat social, de a asigura condițiile necesare pentru valorificarea tuturor factorilor de producție în scopul creșterii calității vieții populației”.

Guvernul consideră că „prevederile ordonanței de urgență sunt în concordanță și respectă dispozițiile constituționale invocate de petentă”. Nici una dintre dispozițiile legale criticate nu afectează libertatea contractuală, iar derularea contractelor deja încheiate nu încalcă principiul ocrotirii în mod egal a proprietății private, prevăzut de art. 41 alin. (2) din Constituție. Guvernul apreciază că prin reglementarea specială a condițiilor de efectuare a plăților și a naturii conturilor bancare destinate acestor operațiuni nu se restrânge exercițiul vreunor drepturi fundamentale. Mai mult decât atât, se arată în continuare, reglementarea legală criticată se încadrează în măsurile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor statului referitoare la „protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară”, prevăzute de art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție. Guvernul consideră că „nu se justifică nici susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 107 alin. (1) și (3) și ale art. 114 alin. (4), existând la data adoptării ordonanței de urgență situația excepțională, impusă de necesitatea prevenirii blocajelor financiare și asigurarea fondurilor bănești pentru producerea energiei termice și furnizarea acesteia către populație, în bune condiții pe timpul iernii”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 privind reglementarea unor măsuri de asigurare a fondurilor necesare în vederea furnizării energiei termice și a gazelor naturale pentru populație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 612 din 28 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 84/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 1 martie 2002, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1), (2) și (4): „(1) Pentru asigurarea fondurilor necesare în vederea producerii energiei termice în sistem centralizat agenții economici producători de energie termică, împreună cu agenții economici distribuitori, precum și agenții economici distribuitori de gaze naturale, împreună cu agenții economici producători și distribuitori de energie termică, au obligația ca până la data de 1 octombrie 2001 să deschidă conturi de tip «ESCROW» la o societate bancară comercială convenită de comun acord.

(2) Refuzul agenților economici producători și distribuitori de energie termică de a deschide conturi de tip «ESCROW» cu distribuitorii de gaze naturale și, respectiv, cu producătorii de energie termică conduce la sistarea livrărilor de gaze naturale și, respectiv, de energie termică. [...]

(4) Încasarea de către agenții economici producători și/sau distribuitori de energie termică a sumelor de la beneficiari și a fondurilor de la bugetele locale, acordate conform legii, în alte conturi decât cele de tip «ESCROW» constituie contravenție și se sancționează cu amenzi cuprinse între 50 milioane lei și 100 milioane lei. Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către organele cu atribuții de control ale Ministerului Finanțelor Publice și ale autorităților administrației publice locale.“

Conform susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 41 alin. (2): „(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.“;

— Art. 49: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; destășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;

— Art. 107 alin. (1) și (3): „(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe. [...]

(5) Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.“;

— Art. 114 alin. (4): „(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“;

— Art. 134 alin. (1) și (2): „(1) Economia României este economie de piață.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară; [...];“;

— Art. 135 alin. (1), (2) și (6): „(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Proprietatea este publică sau privată. [...]

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În legătură cu susținerile autorului excepției, potrivit căroră Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 a fost emisă fără ca Guvernul să fi fost abilitat printr-o lege specială să emită această ordonanță, Curtea constată că ordonanța de urgență a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție. În această situație, dispozițiile art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție, care se referă la hotărâri și la ordonanțe emise pe baza unei legi speciale de abilitare, nu sunt aplicabile în cauză.

Cât privește critica referitoare la inexistența cazului excepțional care să justifice emiterea ordonanței de urgență, Curtea constată că la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2001 Guvernul a avut în vedere necesitatea unei reglementări urgente care să asigure fondurile necesare pentru plata la timp a combustibililor și a energiei termice, urmărindu-se prin aceasta evitarea blocajelor financiare inerente, care îngreunau sau chiar făceau imposibilă continuitatea furnizării către populație a energiei termice. De altfel, ordonanța de urgență a fost aprobată de Parlament prin Legea nr. 84/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 1 martie 2002.

În legătură cu susținerea potrivit căreia nu există dovada depunerii ordonanței de urgență la Parlament spre aprobare, Curtea observă că, potrivit Comunicării nr. 1.065 din 15 mai 2002, primită de secretarul general al Senatului, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 a fost depusă la Parlament spre aprobare la data de 27 septembrie 2001. Astfel, intrarea în vigoare a ordonanței de urgență la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, (28 septembrie 2001) este conformă cu prevederile art. 114 alin. (4) teza a doua din Constituție.

Prin dispozițiile ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate legiuitorul a prevăzut obligația efectuării încasărilor și a plăților legate de producția, furnizarea și distribuția energiei termice prin conturi bancare în mod special deschise în acest scop, pentru împiedicarea utilizării fondurilor financiare respective în alte scopuri, cu consecința neasigurării continuității în producția și furnizarea energiei termice către populație. Obligația deschiderii acestor conturi bancare nu îngreudește exercițiul dreptului de proprietate al societăților comerciale cu capital privat, prin încălcarea prevederilor art. 41 alin. (2), ale art. 134 și ale art. 135 alin. (1), (2) și (6) din Constituție, astfel cum susține autorul excepției de neconstituționalitate. Totodată dispozițiile legale criticate sunt deopotrivă aplicabile tuturor agenților economici producători sau distribuitori de energie termică, neputându-se reține nici un privilegiu și nici o discriminare. Faptul că unii agenți economici au fost sancționați, iar alții nu, pentru nerespectarea acestor dispoziții este o problemă de aplicare a legii, iar nu una de constituționalitate.

Referitor la încălcarea prevederilor art. 49 din Constituție, Curtea constată că aceasta nu se poate reține atât timp cât dispozițiile legale criticate nu operează o restrângere a exercițiului unui drept ori al unei libertăți fundamentale.

În consecință, reglementarea adoptată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 corespunde necesității apărării intereselor populației, beneficiară a energiei termice furnizate în sistem centralizat, și, totodată, este conformă rolului și atribuțiilor unui „stat social“, cum este definit statul român prin art. 1 alin. (3) din Constituție, precum și obligației sale înscrise în art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție, aceea de a asigura „crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții“.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 privind reglementarea unor măsuri de asigurare a fondurilor necesare în vederea furnizării energiei termice și a gazelor naturale pentru populație, aprobată și modificată prin Legea nr. 84/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onedil” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 93/2002 al Judecătorei Onești.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 251

din 17 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 80/1995, excepție ridicată de Radu Marta în Dosarul nr. 836/CA/2002 al Curții de Apel Oradea într-un litigiu având ca obiect anularea unei decizii de imputare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că argumentele și susținerile autorului excepției nu pot fi primite, deoarece textul de lege criticat se referă la „*cheltuieli de întreținere pe timpul școlarizării*”, și nu la cheltuielile legate de procesul educativ, care sunt suportate de stat și care nu s-a cerut a fi restituite. Solicită respingerea excepției ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 836/CA/2002, **Curtea de Apel Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 80/1995**, excepție ridicată de Radu Marta.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în temeiul dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 80/1995, în urma trecerii sale în rezervă, în urma demisiei, i s-au imputat cheltuielile de școlarizare. Consideră că angajamentul referitor la restituirea cheltuielilor de școlarizare și textul de lege criticat, pe baza căruia i

se impută aceste cheltuieli, sunt contrare dispozițiilor art. 32 alin. (4) din Constituție, care prevăd gratuitatea învățământului, precum și ale art. 38 alin. (1) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la muncă și la alegerea locului de muncă și a profesiei.

Curtea de Apel Oradea apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că prin prevederile art. 91 din Legea nr. 80/1995 nu sunt încălcate dispozițiile constituționale privind dreptul la învățătură și gratuitatea acestuia, deoarece în fapt este vorba de restituirea de către persoanele care nu respectă angajamentul cu Ministerul Apărării Naționale a cheltuielilor „*de întreținere pe timpul școlarizării*”, nu a cheltuielilor ocazionate de procesul de învățământ, care sunt suportate de stat. Posibilitatea cadrelor militare de a cere, prin demisie, trecerea în rezervă „asigură libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă”, drept consacrat prin art. 38 alin. (1) din Constituție.

Guvernul consideră că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât textul de lege criticat „instituie în sarcina cadrelor militare (...) obligația de restituire, în condițiile prevăzute de lege, a sumelor reprezentând cheltuielile de întreținere suportate de Ministerul Apărării Naționale, pe perioada școlarizării acestora în instituții de învățământ militar, în cazul nerespectării angajamentului pe care l-au încheiat”, și ca atare nu are legătură cu reglementarea constituțională a gratuității învățământului de stat. De asemenea, nu încalcă nici libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă, deoarece persoanele respective chiar prin angajamentele încheiate „și-au exprimat în mod liber

opțiunea de a-și alege o anumită profesie și un anumit loc de muncă, cu drepturi și obligații specifice“.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 91 din Legea nr. 80/1995 nu încalcă principiile consacrate de art. 32 alin. (4) și de art. 38 alin. (1) din Constituție, întrucât prin ele se reglementează restituirea cheltuielilor de întreținere pe timpul școlarizării, fapt ce nu aduce atingere caracterului de gratuitate al învățământului de stat, iar pe de altă parte, dispozițiile „care permit ofițerilor, subofițerilor și maștrilor militari în activitate să fie trecuți în rezervă la cerere și prin demisie asigură pe deplin libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă“.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, dispoziții care au următorul conținut: *„Ofițerii, maștrii militari și subofițerii care au angajament cu Ministerul Apărării Naționale să îndeplinească serviciul în armată o anumită perioadă de timp, în situația că nu respectă angajamentul și sunt trecuți în rezervă prin aplicarea uneia dintre prevederile de la art. 85 alin. 1 lit. g)–i), art. 87 și 88, sunt obligați să restituie cheltuielile de întreținere pe timpul școlarizării, în condițiile stabilite prin lege.“*

Art. 85 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 prevede, printre situațiile în care cadrele militare pot fi trecute în rezervă sau direct în retragere, și demisia [lit. h)], iar art. 87 și 88 din aceeași lege prevăd trecerea în rezervă sau direct în retragere în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea anumitor fapte penale, respectiv în situația nerespectării interdicției privind exercițiul unor drepturi ori efectuarea anumitor activități.

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 32 alin. (4): *„Învățământul de stat este gratuit, potrivit legii.“*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, excepție ridicată de Radu Marta în Dosarul nr. 836/CA/2002 al Curții de Apel Oradea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

— Art. 38 alin. (1): *„Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 91 din Legea nr. 80/1995 nu contravin principiului gratuității învățământului de stat, consacrat prin art. 32 alin. (4) din Constituție. Textul constituțional, prin precizarea *„potrivit legii“*, dispune ca în anumite situații prin lege să se poată prevedea suportarea unor cheltuieli, altele decât cele ocazionate de procesul de învățământ, și de către beneficiarii învățământului de stat.

Textul art. 91 din Legea nr. 80/1995 nu se referă la cheltuieli de învățământ, inerente procesului instructiv-educativ, ci la *„cheltuieli de întreținere pe timpul școlarizării“*, în mod explicit și strict determinat. Suportarea cheltuielilor de întreținere pe timpul școlarizării, contraprestația din partea beneficiarului întreținerii și condițiile de restituire în eventualitatea intervenirii anumitor situații se stabilesc printr-o convenție încheiată între cele două părți, materializată și prin angajamentul asumat. Aceste acte sunt rezultatul manifestării libere a acordului de voință al părților, iar nu impuse de altcineva.

Împrejurările legate de condițiile de încheiere a convenției, legalitatea clauzelor sale, motivele încetării activității sau de cuantumului cheltuielilor de întreținere ce urmează a fi restituite constituie probleme de fapt, a căror stabilire intră în competența exclusivă a instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“*.

Dispozițiile art. 91 din Legea nr. 80/1995 nu ating, în nici un fel, dreptul la muncă ori libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă. Beneficiarul școlarizării optează în mod liber pentru o anumită profesie și un anumit loc de muncă în momentul semnării angajamentului, asumându-și obligația de a rămâne în acel loc de muncă pe o perioadă de timp determinată, în schimbul întreținerii ce o va presta instituția cu care încheie convenția. Nici ulterior nu va putea fi împiedicat să părăsească profesia și locul de muncă inițial alese, dar, pe baza angajamentului luat, va fi obligat să restituie cheltuielile de întreținere suportate de către instituție. Așadar, prevederile art. 38 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 252

din 17 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aquaprod Sărulești” — S.A. în Dosarul nr. 1.814/2002 al Tribunalului București — Secția comercială într-un litigiu având ca obiect anularea ordonanței cu somația de plată.

La apelul nominal răspunde, prin consilier juridic Frusina Stoica, Societatea Comercială „Piscicola Călărași” — S.A., lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Societății Comerciale „Piscicola Călărași” — S.A. solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând următoarele motive: aplicarea dispozițiilor art. 25 și următoarele din Codul de procedură civilă exclude posibilitatea ca acțiunea în anulare introdusă de debitor să fie soluționată de același judecător care a emis ordonanța cu somația de plată; procedura somației de plată este o procedură specială în materia executării creanțelor și este adoptată de legiuitor în aplicarea dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție; dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu fac distincție între persoanele fizice și persoanele juridice, referindu-se la *orice persoană*; prevederile art. 16 din Constituție consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu și a persoanelor juridice.

Reprezentantul Ministerului Public arată că dispozițiile art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu împiedică accesul liber la justiție și nu instituie nici o discriminare între cetățenii aflați în situații asemănătoare. Este o procedură specială, stabilită cu respectarea dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, pentru recuperarea creanțelor, pe care creditorul o poate alege în dauna procedurii obișnuite. Debitorul, fiind citat, își poate formula apărarea, iar în cazul admiterii cererii poate exercita calea de atac a recursului. Celelalte dispoziții constituționale invocate nu sunt incidente în cauză. Solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.814/2002, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aquaprod Sărulești” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 8 alin. (2) și (5) din

Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 „contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la principiul statului de drept și la cel al dreptății, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 49 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi și art. 51 privind respectarea Constituției”. În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate cuprind norme procedurale contrare celor prevăzute de Codul de procedură civilă și de Legea pentru organizarea judecătorească, fiind încălcate astfel prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție. Deși acțiunea în anulare a ordonanței cu somația de plată constituie o cale de atac, totuși ea urmează a fi judecată de către instanța competentă să judece fondul cauzei, respectiv de un complet format dintr-un singur judecător. Astfel se îngreșează, în mod indirect, accesul liber la justiție, se creează „o diferențiere anticonstituțională față de justițiabilii care beneficiază la același nivel jurisdicțional de judecată în complet format din doi judecători” și se încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul oricărei persoane la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Tribunalul București — Secția comercială opinează în sensul că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, necontencioasă, de soluționare cu celeritate a cererilor creditorilor împotriva debitorilor rău-platnici, iar acțiunea în anulare nu este o cale de atac.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. În acest sens arată că cererea în anulare, sub aspectul naturii sale juridice, nu este o cale de atac, ci o acțiune, care se soluționează în primă instanță de către judecătorul unic. Reglementările din ordonanța criticată sunt de natură procedurală, iar legiuitorul, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, are dreptul exclusiv de a stabili procedura de judecată. Textul art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu încalcă dreptul fundamental al liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, ci este destinat să asigure simplificarea demersului judiciar și celeritatea soluționării litigiilor, iar absența dublului grad de jurisdicție nu contravine nici unei prevederi constituționale. Dispozițiile legale criticate se aplică, deopotrivă, în toate cauzele de acest gen și tuturor părților, în raport cu calitatea lor procesuală, fără privilegii și fără discriminări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, dispoziții care au următorul conținut: „(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. [...] (5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare poate fi atacată cu recurs în termen de 10 zile de către debitor. Recursul se judecă în termen de 30 de zile.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate, prin faptul că prevăd soluționarea cererii în anulare de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei, respectiv în complet format dintr-un singur judecător, lipsindu-l pe debitor de dreptul ca prima cale de atac să fie soluționată de un complet format din doi judecători, contravin următoarelor norme constituționale:

- art. 1 alin. (3) — statul de drept;
- art. 16 alin. (1) — egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice;
- art. 20 alin. (2) — tratate internaționale privind drepturile omului, cu referire la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul oricărei persoane la judecarea cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege;
- art. 21 — accesul liber la justiție;
- art. 49 — restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți;
- art. 51 — respectarea Constituției și a legilor;
- art. 125 alin. (3) — stabilirea prin lege a competenței și a procedurii de judecată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Textele de lege criticate conțin norme de procedură ca, de altfel, întreaga Ordonanță a Guvernului nr. 5/2001. Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”. Legea la care se referă norma constituțională nu este doar Codul de

procedură civilă sau Legea pentru organizarea judecătorească, ci orice altă lege în care legiuitorul include și reguli de procedură, chiar derogatorii de la reglementările generale. Reglementarea procedurii de judecată nu face obiectul legilor organice. Ordonanțele Guvernului, emise pe baza unei legi speciale de abilitare adoptate de Parlament, sunt de nivelul legilor ordinare.

Dispozițiile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu îngăduiesc accesul liber la justiție și, sub acest aspect, nu instituie nici o discriminare între persoanele aflate în situații identice. Orice creditor poate opta pentru procedura accelerată a somației de plată sau pentru o acțiune în vederea recuperării creanțelor sale, iar dacă i se respinge cererea pentru emiterea ordonanței cu somația de plată, se poate adresa instanței judecătorești cu acțiune, conform normelor de drept comun. Orice debitor, în mod obligatoriu citat în fața judecătorului, își poate face apărărilor și în cadrul procedurii somației de plată, iar în cazul admiterii cererii pentru emiterea ordonanței cu somația de plată, poate formula cerere în anulare și poate exercita calea de atac a recursului.

Cererea în anulare se judecă de către instanța competentă să judece fondul cauzei, care nu întotdeauna este aceeași cu instanța în cadrul căreia funcționează judecătorul care a emis ordonanța cu somația de plată. În acest sens, art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 prevede că: *Cererea în anulare se depune la instanța unde funcționează judecătorul care a dat ordonanța. Aceasta, dacă nu constată propria competență, va trimite dosarul instanței competente potrivit alin. (2).*”

Toate instanțele judecătorești competente să soluționeze cererile în cadrul procedurii somației de plată, cererile în anulare, acțiunile introduse conform normelor de drept comun, precum și căile de atac sunt instituite prin lege, existând garanții pentru asigurarea independenței și imparțialității lor.

Dispozițiile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu prevăd restrângerea exercițiului nici unui drept fundamental sau al unei libertăți, astfel încât nu se poate pune problema incidenței dispozițiilor art. 49 din Constituție.

Nerespectarea Constituției, contrar îndatoririi prevăzute de art. 51, s-ar putea reține numai dacă s-ar constata că dispozițiile legale criticate sunt contrare unor prevederi constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aquaprod Sărulești” — S.A. în Dosarul nr. 1.814/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului pentru autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale și a Regulamentului pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale

În temeiul prevederilor art. 5 lit. r) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, și ale art. 61 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din sectorul gazelor naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 463/2001,

în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul pentru autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, personalul și agenții economici autorizați vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 15/2001 privind aprobarea Regulamentului pentru autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale și a Regulamentului pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare și execuție în sectorul gazelor naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 martie 2001.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 440.

ANEXA Nr. 1

REGULAMENT

pentru autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1.1. Scop

Art. 1. — (1) Prezentul regulament are ca scop stabilirea condițiilor și procedurilor de acordare, verificare, suspendare și retragere a autorizațiilor pentru personalul care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.

(2) Autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale se realizează de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, denumită în continuare ANRGN.

(3) Autorizațiile solicitate au ca obiect activitățile de producție, înmagazinare/stocare, transport și/sau distribuție a gazelor naturale.

1.2. Domeniu de aplicare

Art. 2. — (1) Prezentul regulament se aplică persoanelor fizice române care solicită autorizarea în vederea desfășurării activităților de proiectare, execuție și exploatare în domeniile: producție, înmagazinare/stocare, transport, distribuție și utilizare a gazelor naturale.

(2) În scopul respectării reglementărilor tehnice și a normativelor în vigoare instalațiile din sectorul gazelor naturale vor fi proiectate, executate și exploatate exclusiv de instalatori autorizați de ANRGN, în condițiile prezentului regulament.

(3) Totodată, prin prezentul act normativ sunt reglementate relațiile și schimbul de informații dintre ANRGN și solicitanții de autorizații.

CAPITOLUL II

Tipuri de autorizații

Art. 3. — Autorizarea se acordă pentru următoarele tipuri de activități:

a) proiectare, execuție și/sau exploatare a obiectivelor/sistemelor de transport, producție și înmagazinare/stocare care au regimul de presiune mai mare de 6 bari; autorizațiile sunt structurate pe grade: gradul I T, gradul II T și gradul III T;

b) proiectare, execuție și/sau exploatare a obiectivelor/sistemelor de distribuție care au regimul de presiune mai mică de sau egală cu 6 bari; autorizațiile sunt structurate pe grade: gradul I D, gradul II DA, gradul II DB și gradul III D.

CAPITOLUL III

Condiții, proceduri și termene de acordare a autorizațiilor

3.1. Condiții

Art. 4. — (1) Autorizarea personalului se face pe bază de examen.

(2) Actele necesare pentru înscrierea la examenul de instalator autorizat sunt:

- a) cerere-tip, conform modelului prezentat în anexa nr. 1;
- b) copie de pe actul de identitate;
- c) copie de pe actele de pregătire profesională;
- d) lista cuprinzând lucrările efectuate în sectorul gazelor naturale, semnată de angajator, care să ateste vechimea și experiența dobândite de solicitant, conform cerințelor gradului de autorizare solicitat, după caz;
- e) copie/extras din carnetul de muncă sau adeverință eliberată de organele competente, care să ateste activitatea menționată la lit. d), după caz;
- f) copie de pe autorizația precedentă, după caz;
- g) două fotografii format 3/4;
- h) copia dovezii achitării tarifului de examinare.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se depun la sediul ANRGN sau la sediile agenților economici desemnați de ANRGN în acest scop.

Art. 5. — Condițiile de studii și practică în sectorul gazelor naturale pentru proiectare, execuție și/sau exploatare a obiectivelor/sistemelor de transport, producție și înmagazinare/stocare (având regimul de presiune mai mare de 6 bari), care trebuie dovedite cu acte pentru înscrierea la examenul de autorizare, sunt:

- a) gradul I T:
 - ingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze, instalații, construcții civile și industriale sau politehnică, care au lucrat ca instalatori autorizați gradul II T minimum 6 ani;
 - ingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze, instalații, construcții civile și industriale sau politehnică, care au o practică în acest domeniu de minimum 12 ani;
- ingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze, instalații, construcții civile și industriale sau politehnică, care au obținut gradul I D și au o vechime în acest grad de minimum 6 ani;
- b) gradul II T:
 - ingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, care au o practică în domeniu de minimum 5 ani;
 - ingineri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale sau politehnică, care au o practică în domeniu de minimum 6 ani;
 - subingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, care au o practică în domeniu de minimum 6 ani;
 - subingineri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale sau politehnică, care au o practică în domeniu de minimum 8 ani;
 - tehnicieni și maștri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, care au o practică în domeniu de minimum 7 ani;
 - tehnicieni și maștri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale sau politehnică, care au o practică în domeniu de minimum 9 ani;
 - personal autorizat care a obținut gradul I D și are o vechime în acest grad de minimum 3 ani;
 - personal autorizat care a obținut gradul II DA și are o vechime în acest grad de minimum 6 ani;
- c) gradul III T:
 - tehnicieni și maștri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, care au o practică în domeniu de minimum 1 an;
 - tehnicieni și maștri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale, mecanică, electromecanică, automatizări sau metrologie, care au o practică în domeniu de minimum 2 ani;
 - lucrători calificați având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, cu o practică în domeniu de minimum 2 ani;
 - lucrători calificați având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale, mecanică, electromecanică, automatizări sau metrologie, cu o practică în domeniu de minimum 4 ani;
 - personal autorizat care a obținut gradul II DA și are o vechime în acest grad de minimum 1 an;
 - personal autorizat care a obținut gradul II DB și are o vechime în acest grad de minimum 2 ani.

Art. 6. — Condițiile de studii și practică în proiectare, execuție și/sau exploatare a obiectivelor/sistemelor de distribuție (având regimul de presiune mai mică sau egală cu 6 bari), respectiv în proiectare și/sau execuția instalațiilor de utilizare a gazelor naturale, care trebuie dovedite cu acte pentru înscrierea la examenul de autorizare, sunt:

- a) gradul I D:
 - ingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze, instalații, construcții civile și industriale sau politehnică, care au lucrat efectiv ca instalator autorizat gradul II DA minimum 3 ani;
 - subingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze, instalații, construcții civile și industriale sau politehnică, care au lucrat efectiv ca instalator autorizat gradul II DA minimum 6 ani;
 - ingineri care sunt autorizați gradul I T, indiferent de vechime;
- b) gradul II DA:
 - ingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, indiferent de vechime;
 - ingineri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale sau politehnică, care au vechime minimum 2 ani;
 - subingineri care au lucrat efectiv ca instalator autorizat gradul II DB minimum 2 ani;
 - ingineri sau subingineri autorizați gradul II T, care au lucrat minimum 1 an în domeniu;
- c) gradul II DB:
 - subingineri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, indiferent de vechime;
 - subingineri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale sau politehnică, care au vechime minimum 1 an;
 - tehnicieni și maștri care au lucrat efectiv ca instalator autorizat gradul III D minimum 1 an;
 - lucrători calificați care au lucrat efectiv ca instalator autorizat gradul III D minimum 2 ani;
- d) gradul III D:
 - tehnicieni și maștri având una dintre specialitățile: petrol-gaze sau instalații, indiferent de vechime;
 - tehnicieni și maștri având una dintre specialitățile: construcții civile și industriale, mecanică, electromecanică, automatizări sau metrologie, care au lucrat efectiv în sectorul gazelor naturale minimum 1 an sau au absolvit un curs de calificare de specialitate;
 - lucrători calificați în domeniile: petrol-gaze sau instalații, indiferent de vechime;
 - lucrători calificați în domeniile: construcții civile și industriale, mecanic, electromecanic, automatizări sau metrologie, care au lucrat efectiv în sectorul gazelor naturale minimum 2 ani sau au absolvit un curs de calificare de specialitate.

Art. 7. — La depunerea documentației pentru înscrierea la examen solicitantul va achita tariful de autorizare stabilit conform anexei nr. 2.

3.2. Proceduri și termene

Art. 8. — Examinarea personalului și a dosarelor se face de către comisia numite prin ordin al președintelui ANRGN.

Art. 9. — Comisia de examinare are în componență 5 membri, dintre care 4 reprezentanți ai ANRGN și un reprezentant din învățământul superior de specialitate.

Art. 10. — (1) Tematica pe baza căreia se va susține examenul va fi afișată la sediul ANRGN cu 30 de zile calendaristice înainte de data acestuia.

(2) Anunțul cuprinzând data, ora și locul desfășurării examenului se va publica într-un cotidian cu răspândire națională.

Art. 11. — Președintele ANRGN poate acorda în situații justificate, în regim derogatoriu, dreptul de prezentare în vederea examinării și altor categorii de personal, în alte condiții decât cele prevăzute la art. 5 și 6.

Art. 12. — (1) Candidatul declarat admis în urma examenului susținut primește calitatea de instalator autorizat, atestată prin legitimație.

(2) După 60 de zile calendaristice de la promovarea examenului persoanele admise își vor ridica legitimațiile, achitând contravaloarea acestora.

(3) Termenul de valabilitate a autorizațiilor este de 2 ani de la data promovării examenului.

(4) După expirarea valabilității autorizației personalul autorizat are obligația de a se prezenta la reexaminare pentru verificarea cunoștințelor din domeniul gazelor naturale.

Art. 13. — Legitimația este nominală, netransmisibilă și valabilă pe întregul teritoriu al țării.

Art. 14. — Legitimațiile instalatorilor se înregistrează în registrul de evidență în ordinea emiterii. Numărul legitimației este numărul de ordine din registru. Registrele pot fi consultate la sediul ANRGN cu acordul acesteia, conform unui program care va fi afișat.

Art. 15. — (1) Activitatea de instalator autorizat poate fi exercitată de titularul legitimației, numai ca salariat/asociat unic/administrator al unui agent economic autorizat conform prevederilor Regulamentului pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.

(2) Pentru activitatea de exploatare a instalațiilor de utilizare instalatorul autorizat poate exercita această activitate ca salariat/asociat unic/administrator al agentului economic sau al instituției publice care deține instalația.

(3) Instalatorul autorizat are dreptul să pună la dispoziție unui singur agent economic, la care este salariat/asociat unic/administrator, legitimația de instalator, în scopul autorizării acestuia, conform Regulamentului pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale. În acest scop instalatorul autorizat va da o declarație pe propria răspundere privind acceptul său de uz al legitimației de către agentul economic, în vederea autorizării acestuia din urmă.

(4) Instalatorul autorizat are dreptul de a realiza lucrări numai în limita gradului obținut și numai pentru agentul economic la care este salariat.

CAPITOLUL IV

Competențele instalatorilor autorizați pentru proiectarea, execuția și/sau exploatarea obiectivelor/sistemelor din sectorul gazelor naturale

Art. 16. — În domeniul proiectării, execuției și/sau exploatării instalațiilor tehnologice de producție, de transport și de înmagazinare/stocare a gazelor naturale, care funcționează în regim de presiune mai mare de 6 bari, personalul autorizat are următoarele competențe:

a) pentru gradul I T — proiectarea, avizarea, execuția și exploatarea tuturor lucrărilor aferente sistemelor de producție, de transport și de înmagazinare/stocare a gazelor naturale;

b) pentru gradul II T — execuția și exploatarea tuturor lucrărilor aferente sistemelor de producție, de transport și de înmagazinare/stocare a gazelor naturale, precum și avizarea acestor categorii de lucrări;

c) pentru gradul III T — execuția și exploatarea tuturor lucrărilor aferente sistemelor de producție, de transport și de înmagazinare/stocare a gazelor naturale.

Art. 17. — În domeniul proiectării, execuției și/sau exploatării sistemelor de distribuție, precum și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale personalul autorizat are următoarele competențe:

a) pentru gradul I D — proiectarea, avizarea, execuția și exploatarea tuturor lucrărilor aferente sistemelor de distribuție, precum și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale;

b) pentru gradul II DA — proiectarea instalațiilor de utilizare, execuția și exploatarea tuturor lucrărilor aferente sistemelor de distribuție, precum și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale;

c) pentru gradul II DB — execuția și exploatarea sistemelor de distribuție, a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale, precum și avizarea acestor categorii de lucrări;

d) pentru gradul III D — execuția și exploatarea sistemelor de distribuție, precum și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale.

Art. 18. — Instalatorii care au proiectat, au executat sau au supravegheat în execuție instalațiile de producție, de transport, de înmagazinare și/sau de distribuție a gazelor naturale sunt obligați să participe la recepția și la punerea în funcțiune a instalației respective la data stabilită de executant de comun acord cu beneficiarul. Pentru

instalațiile de utilizare executantul instalației, la înțelegere cu beneficiarul, va fixa data recepției la care vor invita obligatoriu operatorul licențiat de distribuție.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 19. — Încălcarea prevederilor prezentului regulament atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.

Art. 20. — Stabilirea și sancționarea contravențiilor se fac potrivit art. 87 din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din domeniul gazelor naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 463/2001.

Art. 21. — Sunt interzise instalatorilor autorizați, potrivit legii, următoarele:

a) să execute lucrări în sectorul gazelor naturale fără obținerea acordurilor și a avizelor legale necesare;

b) să pună în funcțiune instalații de gaze naturale care nu au fost avizate, recepționate și pentru care nu s-a obținut autorizație de funcționare;

c) să racordeze noi puncte de consum de gaze naturale la instalațiile existente și să le pună în funcțiune fără aprobarea operatorului;

d) să semneze documentații preliminare sau definitive pentru lucrări pe care nu le execută sau nu le supraveghează direct;

e) să proiecteze sau să execute lucrări pentru care nu sunt autorizați;

f) să proiecteze și/sau să execute lucrări pentru alți agenți economici decât cel pentru care a pus la dispoziție legitimația de instalator în vederea autorizării acestuia conform Regulamentului pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.

Art. 22. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 21, în funcție de gravitatea abaterii, atrage aplicarea de către ANRGN a următoarelor măsuri:

a) avertisment scris;

b) amendă contravențională, conform prevederilor legale în vigoare;

c) suspendarea autorizației de la o lună la un an;

d) retragerea autorizației, cu drept de prezentare la o nouă examinare;

e) retragerea autorizației, fără drept de prezentare la o nouă examinare.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi aplicată cumulativ cu una dintre măsurile prevăzute la lit. c), d) sau e).

(3) Sancțiunile se vor consemna în registrul de evidență a autorizațiilor, existent la sediul ANRGN.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — Persoanele fizice care au obținut autorizații conform prevederilor normativelor I6—86 și I6—98, precum și ale Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 15/2001 se pot prezenta la reautorizare cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 5, respectiv la art. 6.

Art. 24. — (1) ANRGN efectuează periodic sau ori de câte ori este nevoie verificarea cunoștințelor profesionale, teoretice și practice ale instalatorilor autorizați.

(2) ANRGN organizează cursuri de pregătire și perfecționare în domeniul gazelor naturale cu colaborarea agenților economici, instituțiilor de învățământ superior sau asociațiilor profesionale.

Art. 25. — Prin *activitate de exploatare* în contextul prezentului regulament se înțelege și activitatea de revizie, reparații curente, întreținere, mentenanță.

Art. 26. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

C E R E R E
pentru înscriere la examenul de instalator autorizat

Domnule președinte,
Subsemnatul, domiciliat în localitatea, str. nr., posesor al actului de identitate seria nr., cod numeric personal, eliberat de Poliția la data de, născut în anul, luna, ziua, în localitatea, județul, vă rog să-mi aprobați înscrierea la examenul de instalator autorizat gradul

Sunt absolvent al din localitatea, posed actul de studii nr., eliberat de
Sunt calificat în meseria de, posed actul de calificare nr., eliberat de

Am o practică de ani și luni în sectorul gazelor naturale, efectuată la:

- Societatea Comercială, în perioada
- Societatea Comercială, în perioada
- Societatea Comercială, în perioada

Sunt/Nu sunt instalator autorizat și am Autorizația nr.

Până în prezent am efectuat următoarele lucrări de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale:

.....

.....

.....

Pentru înscriere sunt necesare următoarele:

- a) cerere-tip, conform modelului prevăzut în prezenta anexă;
- b) copie de pe actul de identitate;
- c) copie de pe actele de pregătire profesională;
- d) lista cuprinzând lucrările efectuate în sectorul gazelor naturale, semnată de angajator, care să ateste vechimea și experiența dobândite de solicitant, conform cerințelor gradului de autorizare solicitat, după caz;
- e) copie-extras din carnetul de muncă sau adeverință eliberată de organele competente, care să ateste activitatea menționată la lit. d), după caz;
- f) copie de pe autorizația precedentă, după caz;
- g) două fotografii format 3/4;
- h) copie de pe chitanța de achitare a tarifului de examinare.

Comisiei de examinare pentru autorizarea instalatorilor de gaze naturale

T A R I F E L E*)

pentru acordarea de autorizații instalatorilor care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale

Nr. crt.	Domeniul de competență	Tariful (lei)
1.	Autorizarea sau verificarea instalatorilor autorizați pentru sisteme de producție, înmagazinare/stocare și de transport al gazelor naturale:	
	a) pentru autorizare gradul I T	1.500.000
	b) pentru autorizare gradul II T	1.200.000
	c) pentru autorizare gradul III T	1.000.000
2.	Autorizarea sau verificarea instalatorilor autorizați pentru sisteme de distribuție și pentru instalațiile de utilizare a gazelor naturale:	
	a) pentru autorizare gradul I D	1.500.000
	b) pentru autorizare gradul II DA	1.200.000
	c) pentru autorizare gradul II DB	1.200.000
	d) pentru autorizare gradul III D	900.000

*) Tarifele se actualizează prin ordin al președintelui ANRGN, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

R E G U L A M E N T

pentru autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1.1. Scop

Art. 1. — Prezentul regulament are ca scop stabilirea condițiilor și procedurilor de acordare, verificare, suspendare și retragere a autorizațiilor pentru agenții economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.

1.2. Domeniu de aplicare

Art. 2. — (1) Prezentul regulament se aplică agenților economici care solicită autorizație în vederea proiectării, execuției și/sau

exploatării unor obiective/sisteme de producție, de înmagazinare/stocare, de transport, de distribuție și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale.

(2) În scopul respectării reglementărilor legale în vigoare toate obiectivele/sistemele din sectorul gazelor naturale vor fi proiectate, executate și exploatate exclusiv de agenți economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, denumită în continuare ANRGN, în condițiile prezentului regulament.

(3) Prezentul regulament are în vedere și lucrările de modificare, modernizare sau extindere a obiectivelor/sistemelor din sectorul gazelor naturale.

(4) Totodată, prin prezentul act normativ sunt reglementate relațiile și schimbul de informații dintre ANRGN și solicitanții de autorizații.

Art. 3. — (1) Proiectarea, execuția și/sau exploatarea obiectivelor/sistemelor de producție, de înmagazinare/stocare, de transport, de distribuție și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale se realizează de către agenți economici români sau străini, în limita competențelor conferite prin autorizație.

(2) Proiectarea și execuția lucrărilor din sectorul gazelor naturale se realizează în conformitate cu reglementările în vigoare, după obținerea acordurilor și avizelor prevăzute de acestea.

(3) Documentațiile pentru proiectarea și execuția lucrărilor din cadrul activităților de producție, de transport, de înmagazinare, de distribuție și a instalațiilor de utilizare a gazelor naturale trebuie să fie întocmite și semnate numai de instalatori autorizați de ANRGN, angajați ai unui agent economic autorizat în condițiile prezentului regulament.

(4) Documentația pentru obținerea acordului de racordare la sistemul de transport, de distribuție sau la conducte colectoare, pentru înființarea de noi distribuții sau mărirea capacității celor existente se întocmește de către un agent economic autorizat în condițiile prezentului regulament.

(5) Avizarea și verificarea proiectelor de execuție se efectuează de către operatorii licențiați pentru transportul și/sau distribuția gazelor naturale, după caz.

CAPITOLUL II

Competențe

Art. 4. — ANRGN emite, acordă, modifică, suspendă, retrage și verifică autorizațiile pentru agenți economici din sectorul gazelor naturale, în baza autorizației conferite personalului din cadrul acestora.

Art. 5. — Autorizarea și verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare și/sau execuție în domeniul producției, înmagazinării/stocării, transportului, distribuției și instalațiilor de utilizare a gazelor naturale se fac de ANRGN pentru următoarele categorii de lucrări:

a) instalații tehnologice de suprafață, stații de comprimare a gazelor naturale, conducte de colectare și racorduri aferente producției și înmagazinării/stocării gazelor naturale;

b) conducte de transport al gazelor naturale și stații de comprimare aferente Sistemului național de transport;

c) racorduri de înaltă presiune și stații de reglare-măsurare aferente Sistemului național de transport;

d) sisteme de distribuție a gazelor naturale, executate din oțel și/sau polietilenă;

e) instalații de utilizare a gazelor naturale industriale și neindustriale.

CAPITOLUL III

Proceduri, termene și condiții de acordare a autorizațiilor

3.1. Documentele solicitate pentru toate tipurile de autorizații

Art. 6. — Pentru eliberarea autorizației se vor prezenta următoarele documente:

a) actul constitutiv al agentului economic, în copie legalizată;

b) certificatul de înmatriculare/înregistrare a agentului economic la oficiul registrului comerțului;

c) copie de pe bilanțul contabil aferent anului anterior, certificat de organul financiar competent în a cărui rază teritorială își are sediul solicitantul;

d) curriculum vitae pentru echipa managerială, care să ateste capacitatea solicitantului în domeniu;

e) lista principalelor lucrări de proiectare, execuție și/sau exploatare, vizată de beneficiari sau de operatorii licențiați, după caz;

f) lista cuprinzând dotarea tehnico-materială care să ateste capacitatea solicitantului pentru activitatea de proiectare și/sau execuție;

g) organigrama și structura de personal care să ateste capacitatea solicitantului în domeniul pentru care solicită autorizarea;

h) copie de pe autorizația de funcționare din punct de vedere al protecției muncii;

i) cazierul judiciar pentru conducătorul agentului economic;

j) cazierul fiscal al persoanei juridice solicitante;

k) contractele de muncă vizate de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetele de muncă pentru instalatorii și sudorii autorizați pe care îi prezintă conform cerințelor specifice tipului de autorizație solicitat;

l) declarațiile scrise ale instalatorilor și sudorilor autorizați privind acceptul acestora de uz al legitimației/autorizației de către persoana juridică solicitantă, în vederea autorizării, cu precizarea, după caz, a denumirii agentului economic pentru care a mai dat o declarație similară;

m) dovada achitării sumei prevăzute la art. 22 alin. (1).

3.2. Documentele specifice tipului de autorizație

Art. 7. — Pentru autorizațiile destinate proiectării instalațiilor tehnologice de suprafață, a stațiilor de comprimare și a conductelor de colectare a gazelor naturale, aferente activităților de producție și de înmagazinare/stocare a gazelor naturale, se prezintă și următoarele documente:

a) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul I T, pentru minimum 2 instalatori autorizați;

b) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în tehnologia sudării;

c) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în automatizări;

d) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 8. — Pentru autorizațiile destinate execuției instalațiilor tehnologice de suprafață, a stațiilor de comprimare și a conductelor de colectare a gazelor naturale, aferente activităților de producție și de înmagazinare/stocare a gazelor naturale, se prezintă și următoarele documente:

a) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul I T;

b) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul II T;

c) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul III T, pentru minimum 2 instalatori autorizați;

d) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în tehnologia sudării;

e) copii de pe autorizațiile sudorilor autorizați de Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, denumită în continuare *ISCIR*, pentru minimum 2 sudori autorizați;

f) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 și sistemului de mediu ISO 14000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000 și sistemului de mediu ISO 14000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani;

g) certificarea *ISCIR* a societății comerciale.

Art. 9. — Pentru autorizațiile destinate proiectării conductelor de transport al gazelor naturale și a stațiilor de comprimare a gazelor naturale, aferente acestora, se prezintă și următoarele documente:

a) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul I T — minimum 2 instalatori autorizați;

b) carnetul de muncă sau contractul de muncă, vizat de inspectoratul teritorial de muncă, al inginerului specialist în tehnologia sudării;

c) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în automatizări;

d) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 10. — Pentru autorizațiile destinate execuției conductelor de transport al gazelor naturale și a stațiilor de comprimare a gazelor naturale, aferente acestora, se prezintă și următoarele documente:

a) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul I T;

- b) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul II T;
- c) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul III T — minimum 2 instalatori autorizați;
- d) copii de pe autorizațiile sudorilor autorizați de ISCIR — minimum 2 sudori autorizați;
- e) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în tehnologia sudării;
- f) certificarea ISCIR a societății comerciale;
- g) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 și a sistemului de mediu ISO 14000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000 și sistemului de mediu ISO 14000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 11. — Pentru autorizațiile destinate proiectării racordurilor și stațiilor de reglare-măsurare a gazelor naturale, având regimul de lucru cu presiuni mai mari de 6 bari, se prezintă și următoarele documente:

- a) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul I T — minimum 2 instalatori autorizați;
- b) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în tehnologia sudării;
- c) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 12. — Pentru autorizațiile destinate execuției racordurilor și a stațiilor de reglare-măsurare a gazelor naturale, având regimul de lucru cu presiuni mai mari de 6 bari, se prezintă și următoarele documente:

- a) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul II T — minimum 2 instalatori autorizați;
- b) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul III T — minimum 2 instalatori autorizați;
- c) copii de pe autorizațiile sudorilor autorizați de ISCIR — minimum 2 sudori autorizați;
- d) certificarea ISCIR a societății comerciale;
- e) contractul de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă sau carnetul de muncă al inginerului specialist în tehnologia sudării;
- f) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 și a sistemului de mediu ISO 14000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000 și sistemului de mediu ISO 14000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 13. — Pentru autorizațiile destinate proiectării sistemelor de distribuție a gazelor naturale se prezintă și următoarele documente:

- a) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul I D — minimum 2 instalatori autorizați;
- b) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 14. — Pentru autorizațiile destinate execuției sistemelor de distribuție a gazelor naturale se prezintă și următoarele documente:

- a) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul I D;
- b) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul II DA sau II DB;
- c) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul III D — minimum 2 instalatori autorizați;
- d) copii de pe autorizațiile sudorilor autorizați de ISCIR în oțel — minimum 2 sudori autorizați;
- e) copii de pe autorizațiile sudorilor autorizați de ISCIR în polietilenă — minimum 2 sudori autorizați;

f) lista privind dotarea tehnico-materială, în care să fie evidențiate laboratoarele autorizate conform Regulamentului privind autorizarea și acreditarea laboratoarelor de analiză și încercări în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 766/1997, și altor reglementări în vigoare pentru laboratoarele stațiilor de izolare, probe de presiune și control nedistructiv sau contractul de colaborare cu laboratoarele autorizate;

g) agrementele tehnice pentru aparatele de sudură în polietilenă, verificarea acestora și documentele care să ateste deținerea acestora în proprietate/folosință de către solicitant — atât pentru procedeul de sudare cap la cap, cât și prin electrofuziune;

h) copie de pe actul de certificare a sistemului de calitate conform familiilor de standarde ISO 9000 și a sistemului de mediu ISO 14000 sau documentul emis de firma de audit în domeniul certificării calității conform familiei de standarde ISO 9000 și sistemului de mediu ISO 14000, din care să rezulte derularea procesului de implementare a sistemului de calitate în cadrul agentului economic, cu finalizare în termen de 2 ani.

Art. 15. — Pentru autorizațiile destinate proiectării instalațiilor de utilizare a gazelor naturale industriale și neindustriale se prezintă și următoarele documente:

- a) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul I D;
- b) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul II DA;
- c) elemente referitoare la sistemul propriu de conducere și asigurare a calității.

Art. 16. — Pentru autorizațiile destinate execuției instalațiilor de utilizare a gazelor naturale industriale și neindustriale se prezintă și următoarele documente:

- a) copie de pe legitimația instalatorului autorizat gradul II DB;
- b) copii de pe legitimațiile instalatorilor autorizați gradul III D — minimum 2 instalatori autorizați;
- c) copie de pe autorizația sudorului autorizat de ISCIR în oțel;
- d) elemente referitoare la sistemul propriu de conducere și asigurare a calității.

Art. 17. — (1) Documentele solicitate pentru autorizare se depun la ANRGN însoțite de cerere, conform modelului prezentat în anexa nr. 1. Documentele vor fi îndosariate în ordinea precizată în prezentul regulament, începând cu documentele comune și continuând cu documentele specifice, având paginile numerotate și un opis al conținutului dosarului cu trimitere la paginație.

(2) În cazul solicitării a două sau mai multe tipuri de autorizații de către același agent economic, documentele comune se vor prezenta într-un singur exemplar.

(3) Documentele prevăzute la art. 6 lit. b), precum și la art. 7 lit. b) și c), la art. 8 lit. d), art. 9 lit. b) și c), art. 10 lit. e) și la art. 11 lit. b) pot fi prezentate fie în copie legalizată, fie în copie însoțită de documentul original pentru atestarea conformității de către ANRGN, urmând ca originalul să fie înapoiat solicitantului. Documentele prevăzute la art. 6 lit. j) și l) se prezintă numai în original și în termenul de valabilitate.

(4) Documentele întocmite pe propria răspundere de solicitant vor fi date, semnate și ștampilate de conducerea societății comerciale.

(5) Pentru justa apreciere a solicitantului în vederea autorizării, ANRGN poate solicita și alte documente și informații suplimentare.

3.3. Procedurile și termenele de acordare a autorizațiilor

Art. 18. — (1) Pentru obținerea unei autorizații solicitantii se vor adresa ANRGN cu cereri tipizate, conform modelului prezentat în anexa nr. 1, însoțite de documentele justificative precizate în prezentul regulament.

(2) Cererea va fi înscrisă într-un registru special al Departamentului autorizării, licențieri, reglementări și atestări tehnice din cadrul ANRGN.

(3) Solicitantul trebuie să fie persoană juridică română sau străină, cu sediul în România. Persoanele juridice străine solicitante trebuie să stabilească și să mențină în România, în condițiile legii, un sediu secundar pe întreaga durată de valabilitate a autorizației.

(4) Nu pot primi autorizație solicitantii aflați în procedura reorganizării judiciare sau a falimentului și nici solicitantii cărora le-a fost retrasă autorizația, într-o perioadă de 5 ani anteriori înregistrării cererii, în același domeniu.

Art. 19. — (1) La cererea titularilor de autorizații ANRGN poate decide, în conformitate cu prevederile legale, modificarea autorizațiilor eliberate inițial, în cazul unor modificări ale statutului titularului de autorizație, al schimbării obiectului de activitate, a sediului sau al unor modificări ale patrimoniului care afectează autorizația eliberată.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) titularul autorizației va notifica ANRGN, în termen de 30 de zile calendaristice de la apariția situației nou-create, solicitarea de modificare. După primirea notificării ANRGN va examina situația nou-creată și va dispune, dacă solicitarea este întemeiată, modificarea corespunzătoare a autorizațiilor, eliberând autorizații cu un conținut modificat.

Art. 20. — (1) În cazul nerespectării obligațiilor legale, precum și a condițiilor de valabilitate ale autorizației sau, după caz, al îndeplinirii necorespunzătoare a acestora din motive neimputabile titularului de autorizație, constatate de ANRGN din oficiu ori sesizate de către terți sau prin notificare de către titular, ANRGN va proceda după cum urmează:

a) dacă situația creată se poate remedia, acordă un termen de conformare de maximum 30 de zile calendaristice;

b) dacă situația creată nu este remediată până la sfârșitul termenului de conformare, suspendă autorizația pe o perioadă de maximum 30 de zile calendaristice;

c) dacă situația creată nu este remediată până la sfârșitul duratei de suspendare, retrage autorizația.

(2) În cazul nerespectării obligațiilor legale, precum și a condițiilor de valabilitate ale autorizației sau, după caz, al îndeplinirii necorespunzătoare a acestora, imputabile titularului de autorizație, ANRGN va dispune sancționarea contravențională a acestuia, cumulativ cu:

a) suspendarea autorizației pe o perioadă de maximum 30 de zile calendaristice, dacă situația creată se poate remedia; în acest caz titularul autorizației are obligația de a depune la ANRGN, în termen de maximum 15 zile calendaristice, documentele care să ateste remedierea situațiilor care au condus la suspendarea autorizației;

b) retragerea autorizației, dacă situația creată nu este remediată până la sfârșitul duratei de suspendare.

(3) ANRGN suspendă autorizația pe o perioadă de maximum 30 de zile calendaristice în următoarele cazuri:

a) titularul de autorizație nu notifică ANRGN, în termen de 10 zile calendaristice, orice modificare a condițiilor care au stat la baza acordării autorizației;

b) nerespectarea de către titularul de autorizație a reglementărilor în vigoare privind protecția consumatorilor și a practicilor anti-concurențiale.

Art. 21. — Autorizațiile vor fi eliberate în maximum 45 de zile calendaristice de la data depunerii documentației complete de către solicitanți, iar aceștia vor fi înștiințați în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data eliberării.

Art. 22. — (1) La depunerea cererii de autorizare, însoțită de documentele justificative, solicitantul va achita 10% din valoarea tarifului de autorizare stabilit în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

(2) În cazul retragerii cererii de autorizare de către solicitant, precum și în cazul neacordării autorizației, suma achitată conform alin. (1) nu se înapoiază solicitantului.

(3) Achitarea integrală a tarifului de autorizare se va face în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării deciziei de autorizare.

(4) În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (3), ANRGN suspendă autorizația până la achitarea integrală a tarifului, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice, perioadă după care retrage autorizația.

Art. 23. — (1) ANRGN, prin Departamentul autorizări, licențieri, reglementări și atestări tehnice, analizează dacă documentația depusă de solicitant corespunde prevederilor prezentului regulament și îi comunică dacă există documente necorespunzătoare, în termen de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării documentației de către acesta. În acest caz solicitantul va completa documentația, conform observațiilor făcute, în termen de maximum 15 zile de la primirea comunicării.

(2) În funcție de autorizația solicitată responsabilul din partea ANRGN poate verifica la fața locului realitatea datelor înscrise în documentație. Rezultatul verificărilor de la fața locului efectuate de responsabilul din partea ANRGN se înscrie într-un proces-verbal

semnat de acesta și de solicitant. În situația în care se constată că datele înscrise în documentație nu corespund realității, aceasta poate constitui motiv pentru neacordarea autorizației.

(3) După verificarea documentației Departamentul autorizări, licențieri, reglementări și atestări tehnice întocmește un raport motivat, prin care propune acordarea/refuzul de acordare a autorizației.

(4) Durata de valabilitate a autorizațiilor prevăzute la art. 7—16 este de 2 ani.

Art. 24. — (1) Acordarea sau refuzul de acordare a autorizației se face prin decizie a președintelui ANRGN, care va fi comunicată solicitantului în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data emiterii acesteia.

(2) Acordarea sau refuzul de acordare a autorizației se motivează în baza următoarelor criterii obligatorii:

- a) caracterul complet al documentației;
- b) existența unui cadru tehnico-organizatoric care să permită îndeplinirea condițiilor prevăzute în autorizații;
- c) asigurarea resurselor financiare;
- d) asigurarea cu personal calificat și competent;
- e) calitatea serviciilor asigurate clienților;
- f) calitatea managerială — experiența profesională și de conducere;
- g) asigurarea sănătății și securității personalului;
- h) protecția mediului.

(3) Autorizațiile vor fi însoțite de condițiile de valabilitate precizate de ANRGN.

Art. 25. — Decizia președintelui ANRGN privind refuzul acordării autorizației poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

Art. 26. — Autorizațiile agenților economici se înregistrează în registru în ordinea emiterii. Numărul autorizației este numărul de ordine din registru. Registrele pot fi consultate la sediul ANRGN, cu acordul acesteia, conform unui program care va fi afișat.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 27. — Încălcarea prevederilor prezentului regulament atrage răspunderea contravențională și civilă, după caz, în condițiile legii.

Art. 28. — Stabilirea și constatarea contravențiilor, precum și sancționarea contravențiilor se fac potrivit art. 87 din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din sectorul gazelor naturale, aprobată și modificată prin Legea nr. 463/2001, și a Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în sectorul gazelor naturale.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 29. — (1) Agenții economici care au fost autorizați de ANRGN pot desfășura activități de proiectare și execuție în sectorul gazelor naturale până la data expirării autorizației inclusiv.

(2) Documentația pentru reautorizarea agenților economici va fi depusă cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației.

(3) Documentația depusă pentru autorizarea agenților economici trebuie să fie completă, conținând atât elementele comune, cât și pe cele specifice fiecărui tip de autorizație.

Art. 30. — Urmărirea aplicării și controlul respectării prevederilor prezentului regulament se efectuează de specialiști desemnați prin decizie a președintelui ANRGN.

Art. 31. — (1) Prin *activitate de exploatare* în contextul prezentului regulament se înțelege și activitatea de revizie, reparații curente, întreținere, mentenanță.

(2) Activitățile de modernizare, modificare, extindere, reabilitare și reparații capitale a obiectivelor/sistemelor existente din sectorul gazelor naturale se tratează din punct de vedere al autorizării agenților economici la fel ca obiectivele/sistemele noi din sectorul gazelor naturale.

Art. 32. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA Nr. 1
la regulament

CERERE

pentru acordarea autorizației societății comerciale care desfășoară activități de proiectare și execuție în sectorul gazelor naturale

Către

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale

Societatea Comercială, cu sediul în localitatea, str. nr.,

județul, cod poștal, telefon, fax, cod fiscal, înregistrată la
registru comerțului sub nr., cod SIRUES, cont nr., deschis la, reprezentată
prin, director general, și, director economic, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. r) din Ordonanța
Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale
(ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, solicită eliberarea de autorizații pentru:
.....*)Pentru înscriere anexăm dosarul conținând documentele solicitate în Regulamentul pentru autorizarea și verificarea agenților economici
care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.

Director general,

Director economic,

*) Se vor completa în clar numărul articolului și denumirea completă a fiecărui tip de autorizație solicitată, conform Regulamentului pentru autorizarea și verificarea
agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale.ANEXA Nr. 2
la regulament

TARIFELE*)

pentru autorizarea/verificarea agenților economici care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul
gazelor naturale

Nr. art.	Activitatea	Tarif (mii lei)
Art. 7	Proiectarea instalațiilor tehnologice de suprafață, a stațiilor de comprimare și a conductelor de colectare a gazelor naturale	15.000
Art. 8	Execuția instalațiilor tehnologice de suprafață, a stațiilor de comprimare și a conductelor de colectare a gazelor naturale	24.000
Art. 9	Proiectarea conductelor de transport al gazelor naturale și a stațiilor de comprimare aferente acestora	15.000
Art. 10	Execuția conductelor de transport al gazelor naturale și a stațiilor de comprimare aferente acestora	15.000
Art. 11	Proiectarea racordurilor și stațiilor de reglare-măsurare a gazelor naturale	15.000
Art. 12	Execuția racordurilor și a stațiilor de reglare-măsurare a gazelor naturale	15.000
Art. 13	Proiectarea sistemelor de distribuție a gazelor naturale	12.000
Art. 14	Execuția sistemelor de distribuție a gazelor naturale	36.000
Art. 15	Proiectarea instalațiilor de utilizare a gazelor naturale industriale și neindustriale	6.000
Art. 16	Execuția instalațiilor de utilizare a gazelor naturale industriale și neindustriale	9.000

*) Tarifele se actualizează prin ordin al președintelui ANRGN, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

NORME

privind registrul bancar și registrul organizațiilor cooperatiste de credit

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu
modificările și completările ulterioare, ale art. 22 și ale art. 87 din Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările ulterioare, precum și ale
art. 27, 97, 164 și 282 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, cu modificările
și completările ulterioare,în temeiul art. 50 alin. (1) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările
ulterioare, și al art. 285 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000,

Banca Națională a României emite prezentele norme.

Art. 1. — Băncile persoane juridice române și sucursalele
băncilor străine, denumite în continuare *bănci*, care au fost autori-
zate să funcționeze pe teritoriul României, se înmatriculează în
registru bancar.Organizațiile cooperatiste de credit care au fost autorizate să
funcționeze de către Banca Națională a României se înmatriculează
în registrul organizațiilor cooperatiste de credit.Art. 2. — Registrul bancar și registrul organizațiilor coopera-
tiste de credit se țin de Banca Națională a României în sistem
computerizat.Registrul bancar și registrul organizațiilor cooperatiste de credit
vor fi permanent accesibile publicului la sediul central al Băncii
Naționale a României — Direcția secretariat și la sucursalele

acesteia, precum și pe site-ul Internet al Băncii Naționale a României.

Art. 3. — Registrul bancar cuprinde următoarele rubrici:

- a) numărul și data înmatriculării în registrul bancar;
- b) denumirea băncii, însoțită de forma juridică sau, după caz, de mențiunea „sucursală”;
- c) adresa sediului social;
- d) codul unic de înregistrare, atribuit de Ministerul Finanțelor Publice;
- e) numărul de ordine în registrul comerțului;
- f) data autorizării funcționării de către Banca Națională a României;
- g) seria, numărul și data autorizației emise de Banca Națională a României;
- h) data radierii înregistrării din registrul bancar (pentru secțiunea B);
- i) observații.

La rubrica „Observații” se vor menționa situațiile de administrare specială, retragere a autorizației, reorganizare, lichidare, faliment al băncii, fuziune, schimbarea denumirii, precum și alte situații similare.

Art. 4. — Registrul organizațiilor cooperatiste de credit cuprinde următoarele rubrici:

- a) numărul și data înmatriculării în registrul organizațiilor cooperatiste de credit;
- b) firma organizației cooperatiste de credit;
- c) adresa sediului social;
- d) codul unic de înregistrare, atribuit de Ministerul Finanțelor Publice;
- e) numărul de ordine în registrul comerțului;
- f) data autorizării funcționării de către Banca Națională a României;
- g) seria, numărul și data autorizației emise de Banca Națională a României;
- h) firma casei centrale la care este afiliată, în cazul cooperativelor de credit;
- i) data radierii înregistrării din registrul organizațiilor cooperatiste de credit (pentru secțiunea B);
- j) observații.

La rubrica „Observații” se vor menționa situațiile de administrare specială, retragere a autorizației, lichidare, faliment, schimbare a firmei, precum și alte situații similare.

Art. 5. — Înmatricularea băncilor în registrul bancar și a organizațiilor cooperatiste de credit în registrul organizațiilor cooperatiste de credit se face în ordinea cronologică a autorizării funcționării acestora de către Banca Națională a României.

Ediția registrului bancar și a registrului organizațiilor cooperatiste de credit va fi efectuată în două secțiuni:

- secțiunea A;
- secțiunea B.

Secțiunea A a registrului bancar cuprinde băncile care dețin, în condițiile legii, o autorizație de funcționare emisă de Banca Națională a României, iar secțiunea B cuprinde, în ordine cronologică, băncile a căror înregistrare a fost radiată ca urmare a retragerii autorizației de funcționare.

Secțiunea A a registrului organizațiilor cooperatiste de credit cuprinde organizațiile cooperatiste de credit care dețin, în condițiile legii, o autorizație de funcționare emisă de Banca Națională a României, iar secțiunea B cuprinde, în ordine cronologică, organizațiile cooperatiste de credit a căror înregistrare a fost radiată ca urmare a retragerii autorizației de funcționare.

Art. 6. — Numărul de înmatriculare al băncilor în registrul bancar va avea următoarea structură alfanumerică:

a) pentru bănci, persoane juridice române: RB—PJR, codul statistic al județului în care își are sediul social banca, numărul de ordine în registrul bancar;

b) pentru sucursalele băncii străine: RB—PJS, codul statistic al județului în care își are sediul sucursala, numărul de ordine în registrul bancar.

Art. 7. — Numărul de înmatriculare al organizațiilor cooperatiste de credit în registrul organizațiilor cooperatiste de credit va avea următoarea structură alfanumerică:

a) pentru cooperativele de credit: ROCC—CO, codul de identificare al casei centrale la care este afiliată, codul statistic al județului în care își are sediul social cooperativa de credit, numărul de ordine în registrul organizațiilor cooperatiste de credit;

b) pentru casele centrale: ROCC—CC, codul de identificare al casei centrale, codul statistic al județului în care își are sediul social casa centrală, numărul de ordine în registrul organizațiilor cooperatiste de credit.

Codul de identificare al casei centrale va fi format din 2 caractere numerice, iar numărul de ordine va fi format din 4 caractere numerice.

Art. 8. — Direcția reglementare și autorizare din cadrul Băncii Naționale a României va comunica fiecărei bănci numărul și data înmatriculării în registrul bancar și fiecărei case centrale a organizațiilor cooperatiste de credit numărul și data înmatriculării acesteia în registrul organizațiilor cooperatiste de credit. În cazul cooperativelor de credit, comunicarea cuprinzând numărul și data înmatriculării în registrul organizațiilor cooperatiste de credit va fi transmisă casei centrale la care acestea sunt afiliate, care o va remite de îndată cooperativelor de credit respective.

Comunicarea se va face în termen de 10 zile de la data autorizării funcționării, cu excepția organizațiilor cooperatiste de credit autorizate în condițiile titlului X „Dispoziții tranzitorii” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cazul cărora comunicarea numărului și a datei înmatriculării în registrul organizațiilor cooperatiste de credit se va face în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme.

Art. 9. — Înmatriculările în registrul bancar efectuate până la data intrării în vigoare a prezentelor norme, potrivit prevederilor legale în vigoare la data efectuării lor, inclusiv numerele de înmatriculare alocate și comunicate băncilor de către direcția de specialitate din cadrul Băncii Naționale a României, rămân valabile.

Art. 10. — Prezentele norme intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I. Începând cu aceeași dată se abrogă Normele Băncii Naționale a României nr. 1/1999 privind registrul bancar, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1999.

p. GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
EMIL IOTA GHIZARI

București, 4 octombrie 2002.
Nr. 18.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro